

Temat: **Katastrofizm generacyjny Pokolenia Kolumbów.**

KOLUMBOWIE – kto to?

- termin określający ludzi urodzonych ok. **1920 r.**
- **pierwsze** pokolenie, które urodziło się w wolnej **Polsce**
- przed nimi były wielkie plany, marzenia, arkadyjska młodość, ale wszystko to legło w gruzach wraz z momentem wybuchu wojny *znowu w „kraju runęło niebo”*
- bardzo szybko w te ich plany, marzenia wojna odebrała. Wielu z nich walczyło i zginęło w **Powstaniu Warszawskim**
- inaczej nazywane **POKOLENIEM „APOKALIPSY SPEŁNIONEJ”**

*

Krzysztof Kamil Baczyński

„Pokolenie (Wiatr drzewa spienia)”

- liryczne „**MY**” – podmiot zbiorowy, przedstawiciele Pokolenia Kolumbów
- wypowiedź w imieniu zbiorowości (głos Kolumbów)
- zostaje opisany **dramat tego pokolenia**

Pierwsze 5 strof:

- mają **charakter opisowy**, są opisem rzeczywistości

- **opisywany jest świat przyrody**, natury, która **jest rozkwitająca, obfita**, pełna dostatku, bujności. W świecie natury widzimy życie, dostatek.

Ale w ten **świat wtargnęła we wszystkie płaszczyzny wojna**, historia i przyniosła tragedię, **zniszczenie, śmierć, zbrodnie**, spustoszenie, zagładę.

- **codziennosc życia tych młodych ludzi stanowi śmierć**, ciągły lęk, strach, zbrodnie, okrucieństwo -> pierwsze źródło dramatu – ta codzienność, **zniekształcona rzeczywistość**, w której przyszło im żyć

Pozostałe strofy:

- zbudowanie paralelnie (podobnie)

- poeta przedstawia **kolejne źródło katastrofizmu** tego pokolenie

- wojna przyniosła nie tylko masową śmierć, ale także **zniszczenie wartości, ich destrukcję, dehumanizację**.

Wojna w przypadku Pokolenia Kolumbów przypadła na czas ich wielkiej rzeźby, dojrzewania, kształtowania się ich wartości i przyniósł chaos moralny, **moralny relatywizm** (brak oparcia w **jakichkolwiek wartościach**)

W świecie, w którym żyją **nie ma litości**, jest przemoc, bestialstwo.

Nie ma miejsca na **miłość** – wojna często odebrała ich najbliższym..

Nastąpił **regres społeczeństwa do czasów pierwotnych, prymitywnych jaskiniowców**.

*„W jamach żyjemy strachem zaryci,
w grozie drążymy mroczne miłości,
własne posągi — źli troglodyci”*

Nie ma oparcia w wyższych wartościach, nie ma sumienia – na tym polega dramat tego tragicznego pokolenia. **Żyją w odkształconej rzeczywistości**, świecie pozbawionych wartości, uczuć, gdzie zagrożone zostało nie tylko ich życie, ale i człowieczeństwo.

ATROFIA – zanik wartości, uczuć, dehumanizacja

Przeświadczenie składające się na ich tragizm: **wojna zmusiła ich do walki a to łączy się z ich oddaniem życia na tym ołtarzu ojczyzny, przeświadczenie, że muszą stanąć do walki**. Walkę tę postrzegają **jako jedyny słuszny, moralny wybór**.

W świecie tym oparcie znajdują jedynie w sobie, wewnętrzny imperatyw, nakaz godności i heroizmu->

etyka conradowska – wierność sobie, swoim wartościom, heroizm w świecie powszechnego relatywizmu moralnego.

Ci młodzi ludzie **nie mają przeświadczenia, że to co czynią jest bohaterstwem**, wręcz tragicznym piętnem.

Nie mają nawet pewności, że przyszłość, **kolejne pokolenie ich należycie docenia, uszanują**.

„czy nam postawią, z litości chociaż, nad grobem krzyż.”

Katastrofizm generacyjny:

- utrata dzieciństwa
- wojna odebrała im szczęście, plany, marzenia
- ich codziennością była wojna, śmierć, cierpienie, strach, łzy
- imperatyw walki, śmierci za ojczyznę
- kryzys wartości otaczającej ich rzeczywistości, ekstremalna rzeczywistość, niepewność jutra
- dehumanizacja, ruina ich dotychczasowych wartości